

Ptačí nářečí - Gott, Karel

- G D
1. Ten, kdo zná a umí ptačí nářečí,
G
tak tomu klidně každéj sadař dosvědčí,
C D G
jak je krásný chodit v sadě sám, ó, já to znám.
2. Poslouchal jsem jednou kosa v neděli,
jak se k sobě měli, když tu seděli,
on a ona, jinak jeden pár, ó, v očích žár.
- D
R. A potom druhej den, prej tam co je ten kmen,
stála sama jako v mrákotách,
a srdce jako zvon a příčinou byl on,
že jí právě někam s jinou plách.
3. Člověk by se neubráníl dojetí,
vo čem hloupej kosák nemá ponětí,
proto bejvám v sadě vždycky sám, ó já to znám.
- R.
4. = 3.
+ óóóó, já to znám, óóóó, já to znám, ... (do ztracena)